

ПРОТОКОЛ
София, 11.04.2018 година

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение,
в съдебно заседание на единадесети април две хиляди и осемнадесета година в
състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ЕМАНОИЛ МИТЕВ
МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА

при участието на секретаря Николина Аврамова
и с участието на прокурора Вичо Станев
сложи на разглеждане дело № 2532 по описа за 2017 година ,
докладвано от съдията МИЛЕНА СЛАВЕЙКОВА

На поименното повикване и след спазване разпоредбата на чл. 142 от ГПК
на второ четене в 10:59 часа:

КАСАЦИОННИЯТ и ЧАСТЕН ЖАЛБОПОДАТЕЛ: Кметът на община Варна,
редовно призван, не се явява и не изпраща процесуален представител.

ОТВЕТНИКЪТ: Сдружение за оптимизиране на правосъдието и
администрацията - СОПА, представлявано от председателя на Управителния
съвет Юлиан Атанасов Чолаков, редовно призвано, не изпраща процесуален
представител.

**ЗА ВЪРХОВНАТА АДМИНИСТРАТИВНА ПРОКУРАТУРА СЕ ЯВЯВА
ПРОКУРОР ВИЧО СТАНЕВ.**

СЪДЪТ докладва писмена молба-защита, постъпила по факс на 10.04.2018 г.
от адв. Ивайло Иванов в качеството му на пълномощник на ответника, с която
моли да бъде даден ход на делото. Поддържа становище за неоснователност на
касационната жалба, като моли да му бъде даден срок за представяне на писмени
бележки. Прилага договор за правна помощ от 04.04.2018 година.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД намира, че не са налице
процесуални пречки за даване ход на делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ДОКЛАДВА касационната жалба на кмета на община Варна срещу решение
№ 2299 от 15.11.2016г., постановено по адм. дело № 2167/2016 г. по описа на
Административен съд - Варна.

ДОКЛАДВА частната жалба на кмета на община Варна срещу определение
№ 227 от 30.01.2017 г., постановено по адм. дело № 2167/2016 г. по описа на
Административен съд - Варна.

И към двата документа няма приложени нови писмени доказателства.

ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД счете делото за изяснено от
фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

ПРОКУРОРЪТ: Касационната жалба и частната жалба са неоснователни.

След изпълнение на чл. 172а АПК и при съобразяване на регламентацията в чл. 2, чл. 9 до чл. 11 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) относно определението на видовете обществена информация, както и на съдържанието на заявлението за достъп до обществена информация, което отговаря на изискванията на чл. 25 ЗДОИ обосновано е прието, че в срока за произнасяне по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ органът по чл. 3 ЗДОИ не се е произнесъл по това заявление и е формиран мълчалив отказ.

При съобразяване на чл. 28, ал. 2 и чл. 38 ЗДОИ, регламентиращи изрично произнасяне на административния орган, мълчалив отказ се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Ако административният орган счита, че не са налице основания за предоставяне на исканата обществена информация следва изрично да посочи фактическите и правни основания за това - чл. 37, ал. 1 и ал. 2 и др. от Закона за достъп до обществена информация. Ако част от поисканата информация се отнася до несъществуващи факти, административният орган следва да се произнесе по отношение на заявлението за съществуващата обществена информация, като посочи и причините за непредоставяне с оглед на несъществуващи факти, което не е сторено в процесния случай. Неоснователни са оплакванията относно липсата на доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение предвид договора за правна помощ (л. 5) и предвид ТР 6/2013 г. на ОСТТК на ВКС, т. 1.

В подобен смисъл относно правилното приложение на цитираните разпоредби са решение № 1452/2017 г. по адм. дело № 13765/2015 г.; решение № 816/2018 г. по адм. дело № 6072/2016 г. на ВАС.

С оглед на изложеното се налага извод, че доколкото е отменен правилно мълчаливият отказ на административния орган, като краен резултат обжалваното решение не страда от пороци по чл. 209, т. 3 АПК, налагащи отмяната му и следва да се остави в сила, а касационната жалба се остави без уважение като неоснователна.

При съпоставка между писмото от 29.07.2016 г. (л. 2) и съдържанието на административната преписка (л. 2-7) и писмото от 23.06.2016 г. (л. 27) е очевидно, че това писмо е било налично и се явява част от административната преписка, но не е било изпратено с писмото от 29.07.2016 г. в нарушение на чл. 152, ал. 2 АПК.

От протокола от съдебно заседание (л. 21) се установява, че делото е отложено с оглед дадени указания от административния съд за представяне на това писмо, предвид изричното уточнение от жалбоподателя, че административната преписка не е в цялост. В този смисъл правилно административният съд е приел, че са били налице основанията по чл. 92а ГПК и е наложил глоба в минималния размер по чл. 91 ГПК, и правилно е отхвърлил искането за отмяна на глобата, наложена с определението от 08.01.2016 година.

Ето защо частната жалба следва да се остави без уважение като неоснователна.

СЪДЪТ предоставя на пълномощника на ответника срок от 7 (седем) дни, считано от днес за депозиране на писмени бележки.

ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД обяви, че ще се произнесе със съдебен акт след съвещание в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:01 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: